

GAZETA KRAKOWSKA

Nr 77.

Z KRAKOWA DNIA 25. WRZESNIA 1811 Roku WE SRODĘ.

Z Paryża d. 9 Września.

Wyrokiem d. 5 b. m. mianował J. C. K. Moś podprefektow anzeatyckich departamentow.

Xże Arcykanclerz państwa i ministrowie związków zagranicznych i policji pojechali w przeszłą niedzielę do Compiègne, gdzie udało się także wiele senatorow, radzcow stanu, &c.

Monitor Genuński donosi, iż przybyli do tego miasta z Paryża Kardynałowie Bayanne, Dugnani, Fabrycy Ruffo i Jozef Doria, udali się d. 27 Sierpnia do Papieża Piusa VII. do Sawony.

Przy Portiouts łodz Angielskiego wojennego okrętu chciała przeciąć drogę powracającej do portu czternaście beczkowej szalupie z świeżemi sardelami; lecz szalupa Francuzka zamiast uciekać, po płynęła prosto przeciw łodzi, która nadaremnie kilka razy dawszy z ręczney broni ognia, przewroconą została. Zdwnaśtu będących na niej Anglikow utopiło się 9, a 3 wyratowała szalupa.

Monitor zawiera następujące wyroki Cesarskie:

W Pałacu St. Cloud d. 16 Sierpnia 1811. Napoleon, Cesarz Francuzow, Król Włoski, &c &c. postanowiliśmy i stanowiąmy co następuje:

Art. 1. Przedłużony do 1 Lipca r. b. termin warunkow przebaczenia wyrokiem pod d. 24 Kwietnia 1810 oznaczonych, dla Francuzow, którzy w wyroku naszym d. Kwietnia 1809 są objętymi, i którzy od roku 1804 przeciwnam w służbie ładowych mocarstw, z któremi jesteśmy teraz w pokoju, oręż nosili, przedłuża się na nowo do 1go Stycznia 1812.

Art. 2. Ministrowie nasi, ile do którego należy, mają zlecenie wykonać niniejszy wyrok i wciągnąć go do dziennika praw.

(Pod.) *Napoleon.*

*Minister sekretarz stanu,
Hrabia Daru.*

II. Wyrok pod d. 26 Sierpnia.

Gdy podane nam zostały rozmaite pytania względem stosunkow w obcych krajach osiadłych Francuzow, przeto uznaliśmy za potrzebne nasze w tey mierze ogłosić zamiary. W wyroku naszym pod d. 6 Kwietnia 1809 postanowiliśmy już względem tych Francuzow, którzy oręż przeciw oyczyźnie nosili, iako też względem tych, którzy pozostali się w kraju, z którem jesteśmy w woynie, lub powołani od nas rozkazowi zadosyć nie uczynili. Lecz nic jeszcze postanowionem nie zostało, ani względem osiadłych za naszym pozwole-

niem lub bez pozwolenia w obcych krajach naturalizowanych Francuzow, lub względem tych, którzy weszli już lub na przyszłość wniósłszy zamysłaią w obcą służbę. Jeżeli uchwała konstytucyjna pod d. 28 Frimaie r. 8 opiewa, iż przez naturalizowanie w obcym kraju utracą się obywatelstwo Francuzkie, i jeżeli Kodex Napoleona stanowi względem utraty praw obywatelskich wyzszego z kraju Francuza i onych odzyskaniu, tedy nie widać, aby iak w jednym, tak w drugim prawie postanowione co było względem praw politycznych i ogólnego porządku. Gdy nadto nie jest naszą wolą, aby ci z naszych poddanych, którzy z słusznych przyczyn musieli się w obcych krajach naturalizować, mieszanymi byli z temi, którzy przez wiarołomność wyszli z kraju; umyśliliśmy zatem ważną tę część prawodawstwa niniejszym wyrokiem zapewnić i dopełnić. Dla tych tedy przyczyn, na zdanie nam sprawy przez W. Sędziego, ministra sprawiedliwości, i po wystuchaniu naszej rady stanu, postanowiliśmy i rozkazali, i stanowimy i rozkazujemy co następuje:

Oddział I. O naturalizowanych za naszym pozwoleniem w obcych krajach Francuzach.

Art. 1. Zaden Francuz nie może się bez naszego upoważnienia w obcym kraju naturalizować.

— 2. Upoważnienie nasze dane będzie w patencie, który nasz W. Sędzia wygotuje, My własną ręką podpiszemy, nasz Minister sekretarz stanu niżej podpisze, nasz Kuzyu Xze Arcykanclerz zawidymuje, w dzienniku praw umieszczony i w Xiegi sądowe miejsca ostatniego bawienia kogo się tycze wciągnięty zo-

stanie.

— 3. Takim sposobem naturalizowani w obcym kraju Francuzi mają prawo posiadać własność, onę sprzedać i spłatki pobierać, chociażby nawet poddani tego kraju, w którym są osiedli, nie mieli prawa pobierania we Francyi spadkow.

— 4. Dzieci naturalizowanego w obcym kraju Francuza są obcemi. Mogą iednak odzyskać prawa obywatela Francuzkiego, jeżeli dopełnią przepisanych art. 9 i 10 Kodexu Napoleona formalności. Wszelako w czasie małoletności swojej i 10 lat potem pobierać mogą spłatki i używać wszystkich praw, które ich oycu służyły.

— 5. Naturalizowani, nawet za naszym pozwoleniem w obcym kraju Francuzi, nie mogą nigdy przeciw Francyi nosić oręża, pod karą przepisaną w Kodexie kryminalnym w Xiedze 3 art. 75.

Oddział 2. O naturalizowanych bez naszego pozwolenia w obcych krajach Francuzach.

— 6. Każdy Francuz bez naszego upoważnienia w obcym kraju naturalizowany traci swoje dobra, które będą skonfiskowane. Nie ma prawa do sukcesyi i wszystkie na niego przypadające spadki, dostają się naybliższemu jego krewnemu, który w kraju mieszka.

— 7. W sądzie ostatniego iego mieszkania ma być na wniosek naszego prokuratora od wszystkich praw i spadkow odsądzony.

— 8. Osoby w obcych krajach naturalizowane bez naszego pozwolenia, tracą otrzymane zaszczyty i tytuły na mocy uchwały senatu d. 14 Sierpnia 1806.

— 9. Te tytuły i przywiązane do nich do-

bra przypadną na osoby ich rodziny, które we Francyi pozostaly i mają do nich wedle przepisow prawo.

- 10. Jeżeliby wzmiankowane w 8 artykułach osoby zaszczycone były którym z naszych orderow, mają być z liczby członkow wymazane i nie wolno im nosić ich znakow-
- 11. Naturalizowani w obcych krajach Francuzi i przeciw którym podług powyższych art. 6 i 7 postąpione było, jeżeli pierwszy raz pokażą się na ziemi Francuzkicy, mają być przytrzymanemi i za granicę wyprowadzonemi, a jeżeli pokażą się powtórnie, mają być ukaranemi więzieniem nie krótszym nad jeden rok, a nie dłuższym nad 10 lat.
- 12. Od powyższej kary nie mogą być uaczey uwolnionemi, iak przez nasze w tajney radzie wydane ułaskawienie.
- 13. Każdy bez naszego pozwolenia naturalizowany w obcym kraju Francuz, który przeciw Francyi oręż nosić będzie, ma być wedle 75 art. kodeksu kryminalnego ukarany.

Oddział 3. O osobach, które już są w obcych krajach naturalizowane.

- 14. Osoby naturalizowane w obcych krajach w czasie ogłoszenia niniejszego wyroku, mogą w przeciągu jednego roku, jeżeli znajdują się na Europejskim lądzie, w przeciągu trzech, jeżeli znajdują się za lądem, a w przeciągu 5 jeżeli znajdują się za przyładkiem Dobrey nadziei i wschodniej Indyi, dopraszać się o nasze pozwolenie.
- 15. Spóźniwszy się mogą tylko takowe pozwolenie przez naszą rękę na przełożenie którego z ministrów otrzymać.
- 16. Jeżeli oznaczony czas upłynął, a

nie otrzymali pozwolenia, tedy podlegają rozrządzeniom niniejszego wyroku.

Oddział 4. O Francuzach, którzy znajdują się w służbie obcego mocarstwa.

- 17. Żaden Francuz nie może wniknąć w służbę obcego mocarstwa bez wyraźnego naszego pozwolenia i pod warunkiem powrotu, gdy go przez ogólne rozrządzenie lub przez osobny wyrok powołamy.
- 18. Poddani nasi, którzy takowe pozwolenie otrzymał, nie mogą mocarstwu, u którego służą, wykonywać przyśięgi, iak tylko pod warunkiem, iż nie będą nigdy nosić oręża przeciw Francyi i opuszczą bez odwołania nawet zaraz służbę, iak tylko rzezone mocarstwo zabierać się będzie przeciw nam do woyny. W zaniedbaniu tego podlegają karom wyrokiem d. 6 Kwietnia 1809 ułanowionem.
- 19. Pozwolenie wniknięcia w obcą służbę ma im być dane w otwartym patencie, iaki jest w 2gim artykule niniejszego wyroku przepisany.
- 20. Nie mogą iako pełnomocni ministrowie w żaden traktat wchodzić, w którym będzie rzecz o naszym interesie.
- 21. Za naszym tylko wyraźnem pozwoleniem mogą do Francyi zjechać.
- 22. W krajach naszym rozkazom podległym nie mogą się z obcą kokardą i w obcym mundurze pokazywać; ale obowiązani są nosić narodowe kolory gdy znajdują się w państwie naszym.
- 23. Mogą jednak znaki obcych orderow nosić, jeżeli one za naszym pozwoleniem otrzymali.
- 24. Znajdujący się w obcey służbie Francuzi nie mogą nigdy być iako am-

Z Bou'ogne d. 3. Sierpnia.

balsadorowie, ministrowie lub posłowie przy naszey osobie upoważnionemi, ani z żadnemi zleceniami przyymowanemi, w których musieliby się przed nami w w obcych ubiorach pokazać.

- 25. Każdy Francuz, który bez naszego pozwolenia w obcą służbę wchodzi, będzie uważany iako naturalizowany bez naszego pozwolenia w obcym kraju i podlega rozrządzeniom tego artykułu niniejszego wyroku; a jeżeli został w służbie pod czas wojny, tedy podlega karze wyrokiem d. 6 Kwietnia 1809 przepisanej.
- 26. Artykuł 14ty niniejszego wyroku rozciąga się do Francuzow zostających bez naszego patentu w obcej służbie.
- 27. Wyrok nasz d. 6 Kwietnia 1809 będzie iak {dawniej w wszystkich swoich artykułach wykanany, które przez niniejszy wyrok nie są uchylone lub temu się nie sprzeciwiają, a mianowicie względem Francuzow, którzy bez naszego pozwolenia weszli w obcą służbę i pozostali w niej pomimo wybuchłej wojny między Francją i tem mocarstwem. Mają oni być aważanemi iako noszący przeciw nam oręż, a to jedynie dla tego, iż nie przedstawiali należeć do woyska działającego przeciw państwu Francuzkiemu lub jego sprzymierzyńcom.

Ministrowie nasi, ile do którego należy, mają zlecenie niniejszy wyrok do skutku przywieść.

Napoleon.

Przez Cesarza:

Minister Sekretarz stanu,

Hrabia Daru.

Flotylla tuteysza nie przešlaie na rozciągnienu linii przed portem, ale czyni także codziennie obroty wojenne. Onegdaj wiał bardzo pomyślny wschodnio-północny wiatr, pod czas którego wystąpiła flotylla w liczbie 63 statkow zbroynych różney wielkości. Marszałek Xże Elchingi (Ney) dowodzca obozu pod Boulogne i Kontraadmiral Bass, dowodzca flotylli wśledli na okęty i cały dzien w obwodzie linii przepędzili. Dwa Angielskie brygi znajdowały się w pobliskości. Kontraadmiral odpędził je armatnemi szalupami, poczem nastąpił iednogodzinny z dział ogień, pod czas którego ieden z brygow uszkodzony został i ucieczce tylko wniem swoie ocalenie.

Z Amsterdamu d. 10. Września.

Przez wyrok Cesarski pod d. 22 Sierpnia dług iednego miliona zł. hol. który pochodził z zaciągu przez byłą Holenderską prowinęą w roku 1788 od byłego Elektora Heskiego, ogłoszony iest za umorzony. Lecz na to miejsce ośm innego gatunku pożyczek, a między innemi na 40 i 20 milionow złh. od roku 1807 do 1809 wciągnione w wielką więgę długu Holenderskiego zostaną.

Jeneralny dyrektor umiejętności i kunsztow, Baron Meerman, pojechał do Paryża.

W Rotterdamie prezydent tamteyszy oznaymić kazał, iż wielka giełda w tem mieście odbywać się na przyszłość będzie od godziny 1 do 3 po południu.

Z Prezburga d. 13. Września.

Stany seymujące odprawiły d. 9 czwartę, d. 10 piątę, d. 11 szóste, a wczoraj siódme posiedzenie i postanowiły przetoż

nie do J. C. K. Mci.

Z Nowegojorku d. 6. Sierpnia.

Prezydent ziednoczonych stanów zwołał kongres na d. 4. Listopada przez następującą odezwę:

O D E Z W A.

Gdy rzeczy największej wagi wymaga zwołania nadzwyczajnie kongresu ziednoczonych stanów; zwołuję go zatem na d. 4 Listopada r. b. do miasta Wasingtonu, gdzie senat i reprezentanci ludu ziednoczą się w kongres, przyjmą wszystkie udzielenia sobie i takie przedsięwzją środki, iakie przez mądrość swoją dla dobra wszystkich za potrzebę uznają. Dla większej mocy kazałem na niniejszą odezwę pieczęć ziednoczonych stanów przycisnąć i własną ią ręką podpisałem. Działo się w mieście Wasingtonie d. 24 Lipca 1811.

James Maddison.

Mniemają tu, iż Ameryka mało spodziewać się może po poselstwie P. Forster. Zapewniają nawet, iż dowodczy zbrojnych naszych okrętów odebrali od Prezydenta rozkaz zastąpienia podbrzeżnych naszych statków przeciw Angielskim okrętom i przeznaczone do Europy okręty do pewnej wysokości odprowadzać. Jeżeli potwierdzi się ta pogłoska, tedy układy, które dosyć się przeciągają, w krotce zerwane zostaną. Wiemy procz tego z pewnego źródła, iż Angielski poseł, P. Forster, bardzo zuchwale postąpił sobie na ostatnim naradzeniu, które miał z Sekretarzem stanu Munroe. Oświadczył wyraźnie, iż nasze zażalenia nie będą wcale słuchane, obawił zamiary rządu swojego w groźnych wyrazach i powiedział, iż jeżeli Ameryka pozostanie w terażniejszej postawie i obstać będzie przy swoich pretensjach, tedy

Anglii posle niezwłocznie dostateczną siłę morską, dla zniszczenia nietylko zagłanicznego naszego handlu, ale i podbrzeżnego. Zamiaści wymierzenia nam więc sprawiedliwości i uczynienia zadosyć, śmieją nam grozić. Mniemamy, iż nieuchybiemy przyłtoyności, gdy takowy poštěpek ogłosiemy, i spodziewamy się, że iest prawdą, co nam donoszą, że kongres iest na 4ty Listopada zwołany. Od dawnego czasu zdaie się Anglii wszystkim używać sposobow, dla przymuszenia nas do wojny. Może też nam iest zostawione do zadania tyranii ostatniego ciosu, której nappierwey zrzuciliśmy sromotne jarzmo.

Nasz minister we Francyi, P. Barlow, odpłynął iak słyhać, d. 30 Lipca na fregacie Konstytucya z Annapolu na miejsce swojego przeznaczenia. Konsul nas w Bordeaux, P. Lee, odpłynął d. 26 Lipca z Baltimore do Francyi.

Z Londynu d. 30. Sierpnia.

(*Z Monitora.*)

Przed kilku dniami rozeszła się pogłoska, że Lord Wellington bardzo iest chory i że przymuszony iest powrócić do Anglii. Z żalem wyznać musimy, iż co do choroby rzeczónego Lorda pogłoska się z prawdziła. Do Spithead przybyła z Lizbony flota, która we 24 godzin po ostatnim pocztowym statku wypłynęła. Przez nią dowiedzieliśmy się, że Wellington iest chory, ale nie tak niebezpieczno, ażeby musiał do Anglii powracać. Maią około niego staranność nayzręcznieysi lekarze od woyska.

Zapewniają, iż gabinet nasz postanowił nakoniec przybrać groźniejszy sposób postępowania, nizeli dotąd, z swoimi

sprzymierzyńcami. Inaczej wojna, dla niedbalstwa, niewierności i braku gorliwości, iaka okazuje się w radzie naszych sprzymierzyńców, prowadzoną byłaby lat kilka bez żadney korzyści. Mocne tego rodzaju przetożenia sprawiły już porządny skutek w Portugalii, i Lord Wellington nie będzie miał na przyszłość przyczyny żalić się na brak mocy do wzbudzenia tęgości w ludzkiej oney użycia. Spodziewamy się, iż z takim samym skutkiem przemówione będzie do rządów Hiszpańskiego i Sycylijskiego. Bo jeżeli mamy walczyć za naszych sprzymierzyńców, tedy powinniśmy także mieć moc użycia wszystkich ich źródeł; powinniśmy niemniej mieć zupełny wpływ do rządów, których bronimy, dla przytłumienia powaśnień, iakie zachodzą pomiędzy ich wodzami i studzą gorliwość w ludzkiej.

W Gravesant pochwycono wiele osób i do więzienia zaprowadzono, ponieważ nie miały paszportów i miano o nich podejrzanie knowania niebezpiecznych zamachów.

Jenerałowie Spencer, Houston i wielu innych officerów powrocili z Lizbony do Anglii.

Litły z Lizbony i gazety zachodzą do 18 Sierpnia. Podług pisanego z Lamega listu przez jednego podróżnego, który z Estremoz przybył, nadszedł tam rozkaz, aby miano w gotowości 200 sprzężaiów. Zapewniają, iż liczba chorych w woysku nieprzeszła nigdy 10,000. Dowoz żywności wstrzymywany często bywa przez ucieczkę rozpisanych wozów.

Z Kadyxu nadeszła wiadomość, iż Jenerał Blake z całym swoim woyskiem wyładował do Motril w królestwie Grenady.

Domyślają się, iż pociągnie floty do królestwa Walencji. Cała jego flota wynosi 3000 ludzi. Najgorsza z wszystkich wiadomości jest o wewnętrznym flanie Kadyxu. Panuje tam bowiem wielka nieufność, albo raczej prawdziwe rozdwojenie między ludem i rządem. Potajemne szemrania zamieniły się na głośne narzekania i obwinienia.

Stan choroby Królewskiej (mowi onegdajszy dziennik *Goniec*) nie jest tak niebezpieczny, iak niektóre gazety donoszą. Król ma się jednakowoż i żadna niezaszła odmiana tak co do słabości ciała, iako też umysłu i sił fizycznych.

Dnia 31. Sierpnia.

(*Z Dziennika państwa.*)

Podług Nowoiorskiej i Bostońskiej gazety Amerykanie przyymią ciągle Francuzkie korsarskie okręty do swoich portów i ludem osadzią. Francuzka galiota la Franchine otrzymała pozwolenie zawinięcia do Nowego Orleanu i opatrzenia się w wszystkie potrzeby, skąd na dalsze krążenie wypłynęła.

Okręty Menelans i Ameryka mają nie zwłocznie do Ameryki popłynąć.

Dnia 2. Września.

(*Z Monitora.*)

Z Windsoru donoszą dziś, iż w chorobie Królewskiej zaszała nie wielka odmiana. W przeszłym tygodniu nie spał J. K. Mość ciągle 65, a mowił 51 godzin.

Z obozu pod Abrantes piszą, iż nadeszło tam doniesienie, że całe woysko jest na nowo w poruszeniu, ponieważ nieprzyjaciel pokazał się w wielkiej sile w północnej Portugalii, że całą noc niespano, trudniąc się rozsefaniem amunicyi doroznych dywizy i przewożeniem chorych.

W stanowisku wojska naszego zaszczyt na-
stępniace odmiany: 7ma dywizya stoi w
Kastel-Branko, 1wsza w Villa-Velha, 4ta
w Nisa, 5ta w Kastel-Branko, 3cia w San
Miguell.

Francuzi zdają się chcieć do Oporto
postąpić. Na lewym brzegu Tagu znajdu-
je się tylko 2ga dywizya i jedna bry-
gada.

W Boulogne i Antwerpii postrzeżono
niedawno wielkie przygotowania, i mnie-
maią, że Napoleon chce osobiście widzieć
swoją flotyllę i flotę, która przeznaczoną
jest do zastaniania wyprawy do Anglii.
Domyślają się jednak, iż te przygotowa-
nia nie mają innego celu, iak odwiedzić na-
szych ministrów od posełania posłtków do
Portugalii. Tymczasem wyznać potrzeba,
iż na tak ogromne przygotowania w nie-
przytomności wojska naszego nie można
obojętnie patrzeć, i życzyć nawet potrze-
ba, ażeby do obrony naszego kraju przed-
sięwzięto iak nayszybciej środki. Obrona
Irlandyi powierzona jest szczupłej liczbie
liniowych pułków i kilku tyśiącom mili-
cyi Angielskiej; i lubo możemy zupełnie
na rzetelności tej wyspy polegać, nie mo-
żna jednak tej chwili uważać za pomy-
ślną do poruszenia dzielności Irlandzkiego
narodu.

Podług listów z Alikantu pod d. 27
Lipca przybył do tego portu na Hiszpań-
skiej fregacie Dyana Jenerał Kampower-
de. Mniemają, iż uda się do Kadyxu.

Dzień 15 Wrzesnia przeznaczony był
do odpłynienia naszej floty z morza Bal-
tyckiego, lecz podobno tam do Listopada
pozostanie.

Porlier wszedł d. 15 Sierpnia do St.
Auder; lecz we dwie godziny potem przy-

muszony został, miało to opuścić. D. 21
znaydował się o 7 godzin drogi od St. An-
der.

Wypis z listu z Oporto d. 17 Sierpnia:
" Część naszego wojska nayduie się
wokolicy Pinhel, i zapewniają, że bry-
gada Jenerała Pack postąpiła za Almeida
i stać musi przed Ciuda-Rodrigo, gdzie
Francuzi załogę odmienili. Wszystkie znaj-
dująca się tu ammunicya odeszła wodą, a-
będący tu żołnierze w liczbie 200 wyszli
wczoray.,,

List z Kadyxu pod d. 8 Sierpnia wy-
raża: Od dnia do dnia oczekujemy z stro-
ny Francuzow uderzenia na wyspę Leon.
Bateria szańcu Napoleona rzuca co noc
bomby na Hiszpańskie szalupy armatne
stoiące przy Puntales. Admirał Legg krą-
ży między przylądkiem Cesarafalgar i
przylądkiem Spatel, i przed przyszłym
miesiącem nie powroci do portu tuteysze-
go. Okręt Kolumbina zawiozł przed kil-
ku dniami Arcybiskupa Toledańskiego i
inne znakomite osoby do Tavira.

Zdaie się, że poselstwo do Ameryk
P. Forster jest daremne, i że powszechnem
mniemaniem w Ameryce jest wojna; z
tem wszystkiem przed zgromadzeniem się
kongresu nie będzie żaden ważny krok
przedsięwzięty.

Admirał Jorke powrócił z swoją eska-
drą do Portsmutu. Początkowe jego prze-
znaczenie jest tajemnicą; lecz domyślają
się, iż głównem jego zleceniem było bez-
pieczeństwo wschodnio-indyjskiej floty.

Zapewniają, iż zamiarem Ministrów
jest zgromadzić parlament w Październiku,
i że celem jego obrad będzie cofnąć ogra-
niczenie władzy Xcia Rejenta.

Pomimo klęski, którą rządca Monto-

video d. 18 Maia poniosł, i w skutku której przymuszony był zamknąć się w tey twierdzy, przeważa iednak na wodzie. Jego flota pobiła flotę Buenos-Ayres i zamyka od wody ostatnie miasto. Mylnie więc doniesiono o wzięciu Montevideo. Prowincya Paragway poddała się całkowicie rządowi w Buenos-Ayres i municypalność w Lima prosiła go o zaprowadzenie w tey prowincyi nowego rządu. Cały ład południowey Ameryki Hiszpańskiej znalazł się teraz w ręku stronników nowego porządku rzeczy, wyjąwszy Montevideo i Brazylią.

Lisł z wyspy Leon pod d. 25 Lipca zawiera następujące smutne doniesienia o nie-szczęśliwym stanie Kadyxu:

” Rząd jest obłożony długami, a skarb próżny. Od 18 miesięcy nie pobiera siła morska żołdu, a woysko od 5 miesięcy. Jakkolwiek małe są racye żywności, nie pobiera ich iednak woysko często 4 i 5 dni. Mowią, iż P. Wellesley (poseł Angielski) sprzykrzywszy sobie nadaremne usłowania, prosił o odwołanie siebie. Jenerał Graham złożył dowodztwo, ponieważ w ważney sprawie, o jaką rzecz idzie, doznawał trudności i ściągnął na siebie nienawiść. Naywiększe nasze bezpieczeństwo stanowią warownie tego miasta. Woyska Angielskiego mało się tu znajdują. Hiszpanow jest tu około 8000, któremi Jenerał Copenas dowodzi, któremu przynajmniej nieco talentow woyskowych. Ochotnicy, których jest około 6000, odbywają służbę w Kadyxie i więcey nam sprzybiają, niżeli liniowe woyska. Hiszpanie nie mają ani funta prochu, procz co od nas dostaną. Żołnierze nasi czynią razem służbę z Hiszpanami; gdzie my stawiamy iednego żoł-

nierza na straż, oni stawiają przez samo podeyrzenie drugiego. W Tore-Gordo sypiemy wielką batterią dla zastonienia naszego cofania, gdyby potrzeba wypadła. Mieysce to strychie drogę, gdyby Francuzi opanowali szaniec S. Piotra. Hiszpanie kończą teraz mocny szaniec o dwie mile od Kadyxu Duka zwany, gdzie mamy już czatę z 150 ludzi. Hiszpanie w ten czas dopiero pozwolili na wspólne osadzenie tego szanцу, gdy Jenerał Graham zastraszył ich, iż wszystkie swoje woyska cofnie z wyspy Leon.,

Z Austryi d. 6. Września.

Były Król Hollenderski żyje pod nazwiskiem Hrabiego Leu w Gracu. Tego lata używał po dwa razy kąpeli w Reh-litz, w niższej Styryi, które zdały się naylepiej mu służyć i znacznie zdrowie jego polepszyły.

Z Fryburga d. 27. Sterpnia.

W nocy na 22 Sierpnia przybył tu nadzwyczajny goniec od Landmana Szwajcarskiego, poczem zebrała się zaraz mała rada. Po południu pojechało dwoch ich członkow do Val-Sainte, gdzie zbiegli z Francyi Trapiści, błakając się po różnych krajach, założyli nakoniec swoje mieszkanie, dla zapieczętowania wszystkich ich rzeczy. Dowodzca strzelcow odebrał oraz rozkaz aresztowania opata i przywiezienia go do Fryburga. Złożone w prywatnym domu w Fryburgu rzeczy Trapistow zostały także zapieczętowane.

Podług niektórych doniesień cztery Szwajcarskie pułki powołane do Paryża zostały, gdzie odprawić mają popis woyskowy.

GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 25. WRZESNIA 1811 Roku WE SRODĘ.

z Warszawy d. 21. Września.

W przeszły wtorek powrócił do tutejszey Rolicy JO. Xze Minister woyny z Paryża, odbywszy chlubne dla siebie poselstwo do N. Cesarza Napoleona ze strony N. Krola, Pana naszego Miłościwego.

We środę zjechał tu z Drezna JW. Breza, Minister Sekretarz Stanu krain naszego, a we czwartek, JW. Baron Senft de Piltsach, Minister Stanu N. Pana do spraw zewnętrznych. — NN. Królestwo Jchmość dziś ziada do tey Rolicy.

Na dniu 15tym Września r. b. Izba Edukacyyna zaproszona od JW. Prezesa swego do Willanowa, była świadkiem popisu uczniów sześciu szkolek we wsiach klucza Willanowskiego od dwóch lat założonych, i we wszystkie potrzeby finansowne do urzędzeń Izby Edukacyney opatrzonych. Szkołki te, będąc pod dozorem i opieką szacownych i dobrem oświecenia ludu sobie powierzonego gorliwie zajętych Pasterzow, JW. Woronicza Radzcy Stanu, JXiędza Hawedyka Dziekana i Proboszcza Willanowskiego, na ten dzień do Willanowa zgromadzone były. Złączone razem dzieci w oranżeryi ogrodu Willanowskiego, a których liczba do trzech set oboiey płci wynosiła, mając na czole Nauczycielow

swoich, kolejno zdawały sprawę z nauk odbieranych, w obliczu licznie zgromadzonych gości i osób Rządowych, iakim był W. Podprefekt Powiatu Warszawskiej o.

Izba Edukacyyna odbierając ten pierwiastkowy owoc usiłowań swoich w zaprowadzeniu powszechnem szkół wiejskich, tkliwie go przyjęła, iak zadatek przysługę w tym zamiarze powodzenia. Dzieci zadziwiały przytomnością, dobrem wymawianiem, pisanie, a mianowicie rachunkiem, rozwiązując z wielką łatwością zagadnienia w czterech pierwszych działaniach arytmetycznych. Znakomitszą pilnością celujący odebrali od JW. Prezesa nagrody w srebrnych medalach z napisem *Isiność*, drudzy mieli rozdane sobie książki. Dziewczęta ofiarowały JW. Woiewodzinie roboty swoje, które ta, prawdziwie matka nie Pani włościach swoich, odebrała z rozrzewnieniem. Wiersz czytany przez jedną z dziewcząt, zamykający szczere tey wdzięczney włości dla swey dobrej Pani uczucia, poniżej umieszczamy. Popis ten zakończył się wesolą ucztą dla wszystkich uczniow.

Nowy ten i tak tkliwy widok Dziedzicow z troskliwością oycowską zajmujących się oświeceniem dzieci włościach swoich, w przytomności uradowanych i wdzię

cznych rodziców, rozrzewnił wszystkich,
wystawiając naysłabsze przyszłego losu wło-
ścian naszych nadzieie.

*Uczniowie Szkół wiejskich włości Willanow-
skiej do swej Zatożycielki przy rocz-
nym z nauk popisie w miesiącu Wrześniu
roku 1811.*

Walecznych Sławian późni potomkowie,
Ich obyczajów, języka, imienia
Niezagładzeni wiekami światkowie,
Napoleońskiego potęgą ramienia
Do praw przyrodnich człowieka wezwani,
Niesiem ci wdzięczność Willanowa Pani!

Na twoim gruncie uśmiechem niewinnym
Naszym kolebkom słońce się rozsuniało;
Pod twego Dziada okiem dobroczynnym
Pradziadów naszych szczęście rozkwitało,
Na większe dary Bóg cię nam przeznaczył,
I stałszą chwiałą drogic dni oznać.

Nie dość, że twoją strażą nas okrytych
Nędza, sieroctwo, i śmierć tknąć się boi.
Ze wieńczysz gody wianem łask sowitych,
Ze nikt przed bramą ze łzami nie stoi.
Wyższa cię jeszcze czekała opieka,
Technąć w nas, i podnieść szlachetność człowieka.

Twoim skinieniem, nieznane przed laty,
Błysnęły domy wśród naszej agrody,
Pierwsze zarodki nauk i oświaty,
Dokąd nas Mistrze, zachęty, nagrody
Z gnuśnego prochu do siebie zwabiają,
Myśleć i działać po ludzku w prawiają.

Już szarodzielnym niemych liter szykiem
Odwiecznych Mędrcew rozny zgłęhiamy,
I myśli nasze piórowym igzykiem

Na koniec świata w karcie przesyłamy:
Nie nam tajnego, co żywi i zmarli
W pismach bezśmiertnych mądrego zawarli.

Toż za pomocą kilku cyfer składn
Nieprzeliczone ilości liczymy,

Dochodząc prawdy, korzyści, nakładus
I nieraz oycow w pracy pocieszymy,
Zgadłszy w minucie, ile ziarn w stodole,
Wiele z nich kłosow wdzięczno wróci pole.

Znany i więcej: jak się świat urodził,
Co się z nim działo przed wiekow tysiącem;
Kto lądy stałe morzami zagroził,
Kto wywiódł słońce i gwiazdy z miesiącem;
Jakie dla człowieka wieczność ściele łożę,
Który się światłem nasycić nie może.

Jako dla Twórey, rodziców, zwierzchnikow
Winuśmy wierność sumienną dochować;
Jak czcił przyjaciół, sąsiad, rówieśnikow;
Jak bliźniego nieszczęście szanować;
Z nim się ostatnim kęsem chleba dzielić;
Płakać z nim w nędzy, w szczęściu się wesolić,

Już nam oczyszczony imis odtąd drogic,
Jak prochy oycow w świętym chowa łonie,
Wiem kto przywiódł na nią klęski srogie,
Kto się tej zemścić i stanął w obronie.
Równie z matkami kochać ię umiemy,
I krwi ostatek dla niej ślubniemy.

Z tego przysionka pierwszych wiadomości
Uwity wieniec przynosimy w dani.
Nikt bez nich progu nie dotknął mądrości;
Przymy ie iak Matka od twych dzieci Pani!
Twój grunt ie zrodził, twój koszt ie utrwał,
A na nas jednych cały plon się zwał!

Jeżeli te święte drzewa w tych ogrodach
Ręką pegromcy Xiężycza sadzone
Waleczność w bitnych wzniesiają narodach,
Jeżeli te drogi przez cię umaione,
Te rządne włości, budowy szdobre,
Podadzą wiekom imie twe nadobne.

Jakąż ci wdzięczność za ten dar rokuie,
Ród w pokolenia setne rozpleniony!
Świata zwaliska twa część przewieknie;
Bo tak rzekł wyrok Boży niesofniony.
Ze, którzy drugim do światła dowodzą,
W iasne się gwiazdy na niebie przerodają.

Z Augsburga d. 2. Września.

Francuzcy poddani, którzy opuszczają muszą Austryacką służbę wojskową, dla wrócenia do swej oyczyzny, przechodzą jeszcze zawsze w matych oddziałach po 8 do 10 ludzi przez nasze miasto.

Król nasz zakupił piękny zbiór pieńędzy w Paryżu.

D. 30 Sierpnia [w wieczor powrócił korpus kadetów z obozu do Monachium. Pomimo trudów drogi, odbywania strażów i obrotów wojskowych, które uczniowie ci przez 8 dni czynili, są wszyscy zdrowi i rzeźwi. Wystawienie bitwy d. 29 Sierpnia w obecności Królewicza Karola, odpowiedziało zupełnie przygotowaniom te-

go korpusu i oczekiwaniom publiczności; zdobycie szturmem iedney wyspy i zapalenie składu prochowego szczególnie piękny wystawiało widok. Całe to przedsięwzięcie uskutecznione zostało (wyjąwszy dwa małe skaliczenia) bez żadnego przy-padku.

Dnia 23 i 24 Września 1811.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Na Monetę Kurant,	Przednie Złp. gr.	Srednie Złp. gr.	Poslednie Złp. gr.
Korz: Pszenicy	16 —	15 15	15 —
— Zyta	14 15	14 —	13 —
— Jęczmienia	14 20	14 —	13 —
— Grochu	15 15	14 15	13 —
— Owsa	7 15	7 —	6 15
— Jagiel	22 15	21 —	20 —
— Rzepaku	15 —	14 —	— —

D O N I E S I E N I A.

Drugi tydzień iak zginął szaldyftkowy Turecki złoty, z szlakami w kwiaty, długości łokci 5, szerokości 10 palmow. Ktoby go znalazł, zechce się do Redakcyi Ga-zety Krakowskiej zgłosić, a odbierze Czer. zł. 10 nagrody.

Dnia 30 Września r. b. o godzinie 8 rano w Kolegium Jagiellońskim przy ulicy S. Anny sukien, bielizny, płocien, sprzętów stolarskich, kopersztychów, książek różnego gatunku i innych ruchomości W. Jmć Xiędzu Franciszkowi Kolendowiczowi na rzecz W. Andrzeia Nideckiego na zaspokojenie długu 3350 złp. w srebrney kurant monecie, zatradowanych, licytacya publiczna odbywać się będzie.

W Krakowie dnia 20go Września 1811.

Cypryan Gomosiński, Burgrabia S. P. P. K.

Intendentura Dóbr i Lasow Narodowych Departamentu Krakowskiego.

Młyn w Rakowicach o ćwierć mile od Krakowa leżących z 4ma kołami będzie więcej daiącemu na rok ieden i miesiąc 7, to iest: od 1 Listopada 1811 do ostatniego Maja 1813 zadzierzawiony. — Zyczący sobie tey dzierzawy raczą się w biorze Intendury Dóbr i Lasow Narodowych Departamentu Krakowskiego dnia 11 Października o godzinie 9tej z rana znaydować. — Warunki pod iakimi wypuszczony zostanie przed ogłoszeniem licytacyi oznaymione będą, tym czasem chęć licytowania mającym wiadomo czyni, że gdy Pratum fisci roczne zł. pol. 2654 gr. 9 iest ułanowione, ma się przeto każdy do licytacyi przychodzący w 10tą część Vadii zł. pol. 265 gr. 22 wynosząca usposobić, która nie inaczey iak w monecie courant srebrney przyiętą zostanie. — Dla zabezpieczenia zaś skarbu narodowego, tak względem regularney wyplaty rat dzierzawnych, iak i w dobrym stanie utrzymania budynków skarbowych, potrzebna będzie procz złożonego Vadium kaucya przed Notaryuszem publicznym zeznana bezpieczeniwo summie roczney przez plus offerencyą wynikłey upewnaiąca. — O czem wwszystkich chęć licytowania mających dla ich dostateczney informacyi zawiadomia.

W Krakowie dnia 18 Września 1811 roku.

Komar, Intendent.

Bogusławski, Sek.

Niżej podpisany Malsy krydalney niegdy Jerzego Ofsolinskiego kurator w moc zalecenia Wysokiego Trybunału Cywilnego Iszey Instancyi Departamentu Krakowskiego d. 14 Sierpnia r. b. L. 4198 nastąpionego wzywa powtownie Wierzycieli teyże Malsy, aby w celu przedstawienia swych monitow przeciwko rachunkom, oraz wyboru deputacya przed delegowaną kommisyą w d. 7 Października mieyscu posiedzeń sądownych o godzinie 4 po południu osobiście albo przez umocowanych stawili się z tem ostrzeżeniem, że w przypadku tych niestawienia się wierzycieli, Trybunał na wniosek kuratora z urzędu będzie czynił.

Hyacinth Bienkiewicz.

Niżej podpisany do sprzedarzy przez publiczną licytacya Domu drewnianego z ogrodem na Przedmieściu Smolensko w Wydziale Trzecim Miasta Krakowa pod Nrm. 169 położonego, do Malsy sukcesorow po niegdy Barbarze Szmagowey należącego, oszacowanego na złotych Polskich trzysta piędziesiąt ośm w monecie srebrney Courant, rezolucyą Wysokiego Trybunału Cywilnego I. Instancyi Departamentu Krakowskiego Wydziału Pierwszego, pod dniem 29 Września 1811 roku do Nru. 1670 wypadła delegowany, uwiadomia, że gdy przysądzenie przygotowująco tegoż Domu za summę czterysta dwadzieścia złotych Polskich w monecie Courant w dniu czternastym Sierpnia r. b. uskutecznione zostało, termin do stanowczego przysądzenia wspomnionego Domu na dzien czternasty Października roku bieżącego naznaczony jest. — Mający chęć rzezonego Domu nabytia wzywają się by w dniu wyznaczonym o godzinie dziewiętej z rana w Domu pod Nrm. 456 w Ryńku w mieszkaniu przyszłym Pisarza Aktowego niżej podpisanego stawili się, i tam podania swe do Protokołu podali; zbior Obiaśnień tacy Domu oraz kondycyę sprzedarzy w mieszkaniu dotychczasowym tegoż Pisarza przy Ulicy Szpitalney w Demu pod Nrm. 622 przyrzeć można; Dan w Krakowie 1. Września 1811 roku.

Wawciech Olearski, J. K. X. Mei Notaryusz Part. Krakowskię.

W dniu gostym Września o godzinie gley z rana w Domu Muncypalnym odbywać się będzie licytacya przed W. Zarzeckim Prezydentem Miasta wolno handlowego Krakowa dochodów mieyskich następujących, iako to:

Rogatkowego za Cenę Fiskalną	—	—	—	53746.
Czopowego Mieyskiego	—	—	—	3557.
Suchey Taxy	—	—	—	21417.

Licytant winien się opatrzyć stosownie do każdego. Dochodu w 10tą Część summy szacunkowey, iako przed licytacyiny zakład. — Wolno zostaje każdemu wszystkie tu dochody obiać, co tak dla Miasta, iako też dzierzawy korzystnieyszem by byto; licytacya iednak na każdy w szczególności odbywać się będzie. — Warunki kontraktu, iako też Taryfy, podług których dzierzawca pobor czynić ma, wolne są każdemu od dnia dzisieyszego, aż do rozpoczęcia licytacyi w Kancelaryi mieyskiej przyrzeć. — Naywięcej dający otrzyma kontrakt i obeymie w dniu Iwszym Października dochód przez niego zadzierzawiony. — Oczem Zasepca Prefekta Publiczność mieyscową i obcą uwiadomia. —

Witostawski, Z. P. Kalinka, Z. S. J.

Obwieszczenie, którym się publiczności uwiadomia, że dobra Lscin z przyległościami Jasionna, Rakowek, Mogiła i Niebyła w Powiecie Jędrzejowskim, z mocy rezolucyi Wys. Tryb. Cyw. I. Inst. Depar. Krak. do Nru 3278 r. b. wypadły w Dep. Krak. położone, na zaspokojenie kwoty 15000 z. pol. z prowizyami od roku 1805 sukcesorom niegdy Juliana Łempickiego, przez Ur. Kazimierza Olechowskiego winney, sposobem licytacyi publiczney, dnia 28 Września r. b. o godzinie 9 zrana, tamże w Lscinie na gruncie rozpocząć się mająceych w roczną dzierzawę wypuszczone będą. Który, dobr nieważ intrata czyli rocznie jest w kwocie 7079 zp. przez biegłych zaprzysiężonych wyciągnięta. Zatem każdy chęć zadzierzawienia mający z zaopatrzeniem wadium dziesiątej części, na termininie i w mieyscu powyżey oznaczonym znajdować się może, gdzie warunki przed zaczęciem licytacyi, dzierzawy odczytane w głos zostaną. Dan w Jędrzejowie d. 15 Września 1811.

Jan Reuchowski, Bur. Sądu Pokoju Pow. Jędr. Depar. Krakow.